
Slunná Anglie za okny University of Sussex

Slunná Anglie za okny University of Sussex

"Nezapomeň si vzít deštník!" Tuto větu jsem před odjezdem do Velké Británie slýchala opravdu často. Po příjezdu do jihoanglického Brightonu jsem ale zjistila, že realita je úplně jiná. Deštník jsem sice použila, ale jen dvakrát. Celý podzim byl totiž hodně slunný, teplý a klimaticky mnohem příjemnější než konec roku v Čechách.

Když jsem na konci září přijela do Brightonu, kde má své sídlo University of Sussex, na níž jsem měla po tři měsíce studovat, hned ve dveřích koleje mě můj budoucí britský soused nabídl šálek čaje. "Vítej ve Velké Británii," prolétlo mi hlavou a pro tuto chvíli byla moje představa ostrovního národa dokonale uspokojena. Po čase se ale ukázalo, že ne všechny stereotypy, které vidíme zvenčí jako tak romantické, jsou v této zemi na denním pořádku.

Jedním překvapením bylo například již zmiňované počasí. I když pršelo často, ani jednou se nestalo, že by bylo zataženo celý den. Většinou se navíc vypršelo zhruba během třiceti minut, které se daly jednoduše přečkat někde pod střechou. Žádné deště a tajuplné mlhy jako ze Sherlocka Holmesa se tedy nekonaly. Mnohem častější však byly změny nejrůznějšího ražení. Jedině snad sněhu jsme se během podzimu vůbec nedočkali.

Kohoutky po anglicku

Každý, kdo někdy cestoval po Velké Británii, jistě zaznamenal zálibu Angličanů oddělovat kohoutky s teplou a studenou vodou. V této souvislosti mě v Sussexu čekalo další z mnoha překvapení. Na škole byly většinou kohoutky pečlivě odděleny, nicméně na mém pokoji na koleji bylo docela evropsky vypadající zařízení. Když jsem ho ale začala používat, ukázalo se, že i přesto vodu nesmíchá. Vnitřkem kohoutku totiž vedly dvě trubice, díky nimž se teplá a studená voda nikdy pořádně nepromíchaly. Proud vody byl pak z poloviny ledový a z poloviny vařící. A podobných kuriozit na objevování bylo daleko víc.

Na univerzitě jsem navštěvovala kurzy mediálních studií. Jelikož se náplň předmětů částečně shodovala se studiem, které jsem absolvovala v Praze, mohla jsem tím pádem srovnávat. V tomto případě je rozhodně nutné podotknout, že na FSV UK jsem se dozvěděla mnohem více. V Anglii bylo studium sice časově náročnější, nicméně když jsem se hned po návratu připravovala na magisterské státnice, potřebovala jsem k jejich úspěšnému zvládnutí mnohem větší objem učiva a jeho podrobnější znalost, než jak se probíralo v Anglii.

Celý studijní život je v Brightonu soustředěn do univerzitního kampusu na předměstí, kde také valná většina studentů bydlí. Některé koleje se nacházejí i ve městě, ale je jich v porovnání s počtem míst v kampusu mnohem méně. Navíc o umístění studentů do jednotlivých typů ubytování rozhoduje tzv. "housing office", Výběr konkrétní koleje tedy není možné příliš ovlivnit.

Brightonský kampus

Z organizačního hlediska je University of Sussex velmi dobře fungujícím organismem. Valnou většinu registrační administrativy bylo možné zajistit buď korespondenčně nebo e-mailem ještě před odjezdem do Velké Británie, což značně ulehčilo první dny přímo na místě. Bydlení na kolejích dostávají přednostně studenti prvních ročníků a právě cizinci. Stačilo tedy vyplnit potřebné formuláře, a pak jen čekat na vyzoomění, kam se máte po příjezdu nastěhovat.

Samotný kampus pak skýtá četné možnosti studijního i sociálního využití - je možné navštěvovat sportovní centrum, kino, bary a bufety (klasická menza na univerzitě není). Přímo v areálu školy jsou obchody s potravinami, knihkupectví a samozřejmě i velká knihovna, která nabízí vedle tištěných materiálů také zvukové dokumenty, filmy a jiné vymoženosti.

Kampusu se tedy člověk při studiu nevyhne, dokonce v krajních případech ho vůbec delší dobu nemusí opustit, protože v něm najde vše potřebné. A v tomto směru je nutné přiznat, že někdy to může být výhodou, občas ale také trochu překážkou. Na jednu stranu je škola, knihovna, počítačové místnosti i koleje příjemně blízko a neztrácí se čas ani peníze neustálým dojížděním, na druhou stranu je ale nutné se v různé míře připravit na ponorkovou nemoc. Přece jenom, člověk je v kampusu vlastně pořád ve škole.

V průběhu pobytu v hlavním městě anglické riviéry jsem přišla na to, že Anglie je opravdu zemí roztodivného počasí, pít čaje nebo hustých trávníků, ale také, že kolorit, který ostrovnímu státu často jako cizinci přisuzujeme, vůbec nemusí být v reálu pravdivý. A právě toto objevování národních odlišností, autentické poznávání života v dané zemi je největším přínosem jakéhokoliv delšího pobytu v cizině.

*Veronika Hankusová
(absolventka mediálních studií na FSV UK)*